

Lecția 8 – Proceduri stocate

Proceduri

Funcții

Tipuri de parametri

Variabile

Proceduri stocate

Proceduri stocate

Procedurile și funcțiile reprezintă un *set de instrucțiuni stocate pe server* în baza de date.
Procedurile și funcțiile mai poartă numele de **rutine**.

O **procedură** poate să aibă *mai multe valori returnate*, poate să întoarcă o tabelă în timp ce o **funcție** returnează o *singură valoare (un scalar)*.

O **funcție** trebuie să conțină neapărat o instrucțiune **RETURN** prin care se precizează valoarea pe care acea **funcție** o returnează (întoarce).

Proceduri stocate

Proceduri stocate

O **funcție** poate fi folosită în expresii **SQL**, în timp ce o **procedură** nu poate fi folosită în expresii **SQL**.

Funcțiile și **procedurile** pot să primească și *parametri*.
O **funcție** poate primi doar *parametri de intrare*, în timp
ce o **procedură** poate să primească *parametri de
intrare, parametri de ieșire și parametri de intrare-ieșire*.

O **procedură** se apelează prin intermediul instrucțiunii
CALL în timp ce o **funcție** se apelează prin numele ei.

Tipuri de parametri

Tipuri de parametri:

- de intrare;
- de ieșire;
- de intrare/ieșire;

Procedurile pot primi parametrii din toate cele trei tipuri existente (*intrare*, *ieșire*, *intrare/ieșire*), în timp ce **funcțiile** primesc doar parametri de *intrare*.

Funcțiile returnează o *singură valoare*, deci ele nu au parametri de ieșire.

Variable

Variable. Tipuri de variabile

O **variabilă** reprezintă un identificator pentru o zonă de memorie care își poate schimba valoarea.

În cadrul procedurilor stocate, în **MySQL**, avem 2 tipuri de variabile:

- **variabile de sesiune** care sunt valabile pe întreaga sesiune a unui utilizator;
- **variabile locale** care se definesc în interiorul unui bloc de instrucțiuni și sunt valabile doar acolo.

Variabile

Variabile de tip sesiune

Variabilele de tip sesiune se declară folosind simbolul @ înaintea numelui variabilei, deci forma este **@nume_variabilă**.

Instrucțiunea prin care unei variabile i se atribuie (setează) o valoare este următoarea:
SET @var1 := valoare;

Variabile de tip sesiune

Unei variabile i se poate atribui o valoare în cadrul unei instrucțiuni **SELECT**:

SELECT @var₁ := val₁;

SELECT val₂ INTO @var₂; - reprezintă introducerea unei valori extrase în cadrul instrucțiunii **SELECT** într-o variabilă, deci, o asociere a unei valori.

SELECT val₃, val₄ INTO @var₃, @var₄; - reprezintă o asociere de valori pentru mai multe variabile printr-o singură instrucțiune **SELECT**.

Variable

Variable locale


```
DECLARE var1 INT(3);  
DECLARE var2 VARCHAR(50);
```


Cu o instrucțiune **DECLARE** se pot declara doar variabile de același tip. Deci trebuie să folosim câte o instrucțiune **DECLARE** pentru fiecare tip de variabile (întregi, șir de caractere, etc.).

La declararea unei variabile se poate specifica și o valoare implicită pentru variabila respectivă. Pentru acest lucru vom folosi cuvântul cheie **DEFAULT**. Dacă nu se specifică o valoare implicită, atunci valoarea implicită este **NULL**.

Proceduri

Proceduri


```
CREATE PROCEDURE nume_procedură  
(parametru1, parametru2, ...)  
BEGIN  
...  
END;
```


Implicit, **MySQL** consideră că instrucțiunea curentă se încheie atunci când se întâlnește caracterul (“;”).
Redefinirea temporară a operatorului de delimitare (“;”) într-un altul se face folosind instrucțiunea **DELIMITER**.

```
delimiter //  
...  
//  
delimiter ;
```

Tipuri de parametri

Proceduri - Tipuri de parametri

Parametrii de intrare sunt parametrii care intră în **procedură**; se definesc prin intermediul cuvântului cheie **IN** (**IN *nume_parametru* tip_parametru**).

Parametrii de ieșire reprezintă valorile rezultate în urma efectuării setului de instrucțiuni din cadrul procedurii; se definesc prin intermediul cuvântului cheie **OUT** (**OUT *nume_parametru* tip_parametru**).

Parametrii de intrare/ieșire reprezintă valori primite de procedură, prelucrate și apoi returnate; acești parametri se definesc prin intermediul cuvântului cheie **INOUT** (**INOUT *nume_parametru* tip_parametru**).

Tipuri de parametri

Proceduri - Tipuri de parametri

În interiorul **procedurilor** se pot face doar operații din Limbajul de **Manipulare** al **Datelor** (**LMD**).

Parametrii **nu** sunt obligatorii într-o **procedură**. Deci putem avea și **proceduri** care să nu primească *nici un parametru*.

Ordinea în care apar paramterii, atunci când sunt mai mulți, nu contează. Important este faptul că pentru fiecare parametru trebuie specificat tipul lui.

Blocuri de instrucțiuni

Tot ceea ce se află între instrucțiunile **BEGIN** și **END** reprezintă **corpul procedurii**.

În corpul principal al procedurii, delimitat prin **BEGIN** și **END**, putem avea alte blocuri delimitate prin **BEGIN** și **END**, deci blocuri imbricate.

Blocurile cuprinse între instrucțiunile **BEGIN** și **END** pot fi denumite folosind etichete (**LABELS**).

Blocuri de instrucțiuni

bloc1: BEGIN

...

bloc2: BEGIN

...

END *bloc2*;

...

END *bloc1*;

Folosirea etichetelor pentru blocurile de instrucțiuni este utilă atunci când avem blocuri imbricate în interiorul unei proceduri.

Proceduri

Variabile locale se declară după instrucțiunea **BEGIN** cu ajutorul instrucțiunii **DECLARE**.

O procedură poate fi ștearsă prin instrucțiunea: **DROP PROCEDURE *nume_procedură***;

O procedură poate fi apelată prin instrucțiunea: **CALL *nume_procedură*()**;

Funcții

Funcții

O **funcție MySQL** se creează folosind următoarea sintaxă:

```
CREATE FUNCTION nume_funcție (param1,  
param2, ...) RETURNS tip_valoare_returnată  
BEGIN
```

...

```
RETURN ...;  
END;
```


O **funcție** primește doar parametri de intrare și returnează o valoare al cărei tip este specificat în clauza **RETURNS**. Valoarea returnată trebuie declarată în interiorul funcției ca o variabilă locală.

Funcții

Funcții

În momentul în care se execută instrucțiunea **RETURN** se iese din **funcție**.

La parametrii unei **funcții** nu se mai specifică tipul **IN** pentru că toți parametrii unei funcții sunt de *intrare*.

O **funcție** se apelează prin numele ei.